

ת"פ (ירושלים) 24759-10-21 - מדינת ישראל נ' יגאל אבשלום כהן

ת"פ (ירושלים) 24759-10-21 - מדינת ישראל נ' יגאל אבשלום כהןשלוש ירושלים

ת"פ (ירושלים) 24759-10-21

מדינת ישראל

נגד

יגאל אבשלום כהן

בית משפט השלום בירושלים

[28.10.2024]

כבוד השופט ביאלין אלעזר

ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן יודיץ' מתביעות י-ם

ע"י ב"כ עוה"ד רותם ניר

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. ביום 11.9.23 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון,

בעבירה של ניסיון גניבת רכב לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן ביום 29.7.20 בשעה 19:30 ניסה הנאשם לגנוב רכב מסוג פולו ל.ז.

7809776 (להלן: "הרכב") השייך לאבישג טוהר (להלן: "אבישג") ואשר בשימוש של בתה, סתיו טוהר. עוד על פי

האמור בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע, נטל הנאשם את מפתחות הרכב מבית העסק של אבישג ובעלה,

אייל טוהר (להלן: "אייל") הנמצא ברח' משה קול בירושלים.

3. בהמשך היום, הגיע הנאשם לרח' שמחה דיניץ בשכונת רמת בית הכרם, אזור מגוריהם של אביש ואייל. הנאשם

פתח את הרכב אשר חנה בסמוך למקום המגורים, הניע את הרכב ונהג בו לשכונת ארמון הנציב בירושלים.

4. בהמשך, כך על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, מסר הנאשם את הרכב לאביבה לנקרי, אשר

העבירה את הרכב לעליאן כאמל.

5. בהמשך, עליאן כאמל נתפס כשהוא נוהג ברכב לכיוון מחסום אל חדר, בכביש המנהרות, כשהרכב ללא מערכת

השמע ומסך חכם.

6. הסדר הטיעון שהוצג בפניי אז, היה הסדר טיעון דיוני ולא כלל הסכמה לעניין העונש. בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה, יורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן ויופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר לעניין העונש. הובהר מפורשות כי הצדדים יטענו באופן חופשי לאחר קבלת התסקיר.
7. במועד הצגת הסדר הטיעון, אישר ב"כ הנאשם את ההסכמות שהוצגו על ידי התביעה והוסיף בזו הלשון: "מאשר את דברי חברתי ואת כתב האישום המתוקן ... נבקש להמתין לתסקיר שירות מבחן ולטעון באופן חופשי. בשלב זה אנו מודיעים שלעניין העונש נבקש להעיד את אחד מעדי התביעה".
- תסקיר שירות מבחן
8. שירות המבחן תיאר באריכות את המסגרת המשפחתית בה גדל הנאשם, נסיבות חיו והתפתחותו, התמכרותו לסמים מסוגים שונים וכפועל יוצא מכך הסתבכויותיו בפלילים באופן חוזר ונשנה, חרף מאסרים שונים שהוטלו עליו.
9. אשר לעבירה בה הורשע בהליך זה, הנאשם הודה בפני שירות המבחן כי התבקש על ידי אחר לגנוב את הרכב כנראה לצורך הונאת ביטוח. הנאשם מסר בפני שירות המבחן כי ידע שמעשיו אינם חוקיים, אך בחר לבצע את המעשה וזאת על מנת למצוא חן בעיני האדם שביקש ממנו. שירות המבחן התרשם שגרסתו של הנאשם היא בבחינת קבלת אחריות מילולית למעשיו. כן צוין בתסקיר כי הנאשם הביע חרטה והבנה של משמעות ביצוע העבירה. הודגש כי הנאשם תיאר תחושות בושה עקב מעורבותו בביצוע העבירה נושא הליך זה וזאת לאחר תקופה בה ניהל אורח חיים ללא מעורבות פלילית.
10. עוד צוין בתסקיר, כי להערכת שירות המבחן העבירות בוצעו ע רקע דימוי עצמי נמוך והצורך של הנאשם באישור ובקבלה מצד גורמים חיצוניים. להערכת שירות המבחן בעת ביצוע העבירה הנוכחית הנאשם התקשה לשקול השלכות מעשיו וחומרם.
11. שירות המבחן ציין כי הוצע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת השרות, אולם הנאשם שלל צורך או נזקקות טיפולית.
12. בתסקירו עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון והסיכון הטמונים אצל הנאשם: מחד, קיומם של גורמי סיכון הבאים לידי ביטוי בחוסר יציבות שהפגין הנאשם במסגרות השונות, עברו הפלילי המכביד של הנאשם ואורח חיים עברייני והתמכרותו שניהל, שימוש בחומרים משני תודעה, קיומו של קושי במתן אימון וכן קיומו של קושי בקבלת התייחסות מעמיקה לחלקים מורכבים בעברו האישי והמשפחתי. מאידך, קיומם של גורמי סיכון לשיקום הבאים לידי ביטוי בעובדה שכיום הנאשם הינו בעל יכולות תפקודיות שהרי הצליח לשמור על אורח חיים יציב במשך תקופה ארוכה, העובדה שהנאשם ידע בעבר לגייס עצמו והשתלב במסגרת טיפולית לגמילה מסמים, וכן העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע עליהן חרטה וכן קיומם של גורמי תמיכה משמעותיים בדמות ילדיו ובת זוגתו.

13. לנוכח כל אלו, ובאיזון הגורמים מכאן ומכאן, המליץ שרות המבחן על הטלת ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים של מאסר בדרך של עבודות שירות לצד עונש מאסר מותנה. ראיות לעונש
14. התביעה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם (תע/1) ממנו עולה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות בין השנים 1984 ועד לשנת 2008. עברו הפלילי מעיד כי הנאשם הורשע במגוון עבירות רכוש, סמים ואלימות בעשרות תיקי משטרה שונים. בגין הרשעות אלו, נידון הנאשם, בין היתר, לעונשי מאסר בפועל ממושכים.
15. מטעם ההגנה העיד אייל, אשר הקשר שלו לרכב מושא כתב האישום צוין בעובדות כתב האישום המתוקן, כפי המפורט לעיל. אייל העיד כי בתקופה הרלבנטית לאירוע שבכתב האישום, הנאשם עבד בעסק שבבעלותו. אייל העיד כי בתקופה שבה הנאשם עבד בעסקו לא גנב ולא מעל באמון שנתן בו. אייל הוסיף כי הנאשם היה חשוף למשרד האישי שלו ו"לכספים, והרבה כספים שנמצאים שם ובחיים ומעולם לא נטל משהו שלא שלו". לדברי אייל, לא זו בלבד שהנאשם לא גנב מכספי העסק אלא שהנאשם ביצע את עבודתו בעסק בנאמנות ובמקצועיות.
16. חרף העובדה שאייל כלל לא הזכיר את האירוע מושא כתב האישום אלא העיד עדות אופי כללית אודות הנאשם, התובע שאל את אייל שאלות בנוגע לעיתוי הגשת התלונה נגד הנאשם בקשר לרכב מושא ההליך. חרף העובדה שאייל נשאל שאלות בודדות, תשובותיו היו פתלתלות ורצופות אי דיוקים ורצון להתחמק (כך למשל, אייל נשאל האם בעת הגשת התלונה ידע כבר שהרכב כבר אותר והוא השיב תחילה שלא ואחר כך השיב בחיוב - עמ' 9 שו' 22-23 ובהתאמה שו' 26-27; כך גם תשובותיו של אייל ביחס להמשך העסקת הנאשם וכן נסיבות הגעתו לעדות כעד אופי בבית משפט לא הותירו אצלי רושם חיובי במיוחד). תמצית טענות ב"כ הצדדים:
17. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על הערכים המוגנים בעבירה. בהקשר זה נטען כי העבירה בה הורשע הנאשם טומנת בחובה פגיעה בזכות הקניין, בתחושת ביטחון הציבור וכן פוגעת באורח החיים התקין. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על מדיניות הענישה הנוהגת והפנה לגזרי דין רלבנטיים. לטעמה של המאשימה מתחם הענישה בעבירה מסוג זה נע בין 10 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר.
- אשר לעונש המתאים בתוך המתחם, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר וזאת בשים לב להיעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן ועברו הפלילי המכביד, מחד, חלוף הזמן והעובדה שהעבר הפלילי של הנאשם יישן יחסית, מאידך. לצד זאת עתרה המאשימה להשית על הנאשם גם מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי והתחייבות.
18. מנגד, ב"כ הנאשם העלה בשלב פרשת העונש טענות שונות כפי שיפורט להלן:

א. ב"כ הנאשם טען כי אכן הנאשם נטל את מפתחות הרכב מהעסק אך זאת "תחת מנדט שהיה לו" והעביר את הרכב לאחרים לצורך תיקון. נטען כי מדובר באחריות פלילית על דרך של עצימת עיניים ואין מדובר באירוע קלאסי של ניסיון גניבת רכב.

ב. לא נגרם כל נזק למתלונן ולא התרחשה פגיעה בערך חברתי מוגן כפי שנטען על ידי התביעה.

ג. לנוכח עמדת התביעה לעונש ולאחר שנשמעה עדותו של אייל יש מקום לאפשר לנאשם "לחזור בו מהודאתו ולבחון את הדברים פעם נוספת ביחס לאחריותו של הנאשם כמתואר בכתב האישום". ככל שבית המשפט לא יתיר חזרה מהודאה, ומאחר שהתברר כי הנאשם לא היה מודע "לרכיבים העובדתיים שהתבררו היום", יש להסתפק בעונש צופה פני עתיד.

ד. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם כבר שוקם לנוכח הליכים טיפוליים קודמים בהם השתלב, וכי לנאשם רקע של שיקום ממושך בשל עברו הפלילי הארוך. עוד עמד ב"כ הנאשם על מצבו הבריאותי וגילו של הנאשם. נטען כי עונש שאינו עונש מאסר מותנה יפגע בנאשם שלא לצורך ויחטא לתכלית הענישה וזאת מאחר שלטעמו של ב"כ הנאשם התברר שאחריות של הנאשם "מצמצמת כדי ספק בביצוע העבירה".

ה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה הנוהגת ועתר להסתפק בהשתתפות עונש מאסר מותנה ארוך וקנס בלבד.

19. הנאשם בדברו האחרון המשיך את קו הטיעון של ב"כ. לדבריו הודה בעבירה בשביל לסיים את ההליך כי אמרו לו שניהול ההליך יאריך זמן. הנאשם ציין כי הוא משוקם כבר 15 שנים. הנאשם ציין כי הוא נשוי כעת וכי הוא סובל מבעיה רפואית (מחלת ריאות) בשנתיים האחרונות. הנאשם ציין עוד כי הוא כמעט בן 60 וכי עונש מאסר עלול להסב לו נזק ולהחזירו שנים לאחר.

דין והכרעה

טענות הנאשם להיעדר מודעות לרכיבים העובדתיים ועתירתו לחזרה מהודאה:

20. בשלב פרשת העונש, ולאחר שהסוסים כבר ברחו מהאורווה, ב"כ הנאשם השמיע טענות שונות ומשונות ביחס לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם בפניי והורשע ואף הודה באותן עובדות ולקח אחריות גם בפני שירות המבחן, כאשר שם סיפר גם על המניע שעמד ביצוע העבירה ומודעותו לרכיבי העבירה. לפיכך, למשמע טיעוני ב"כ הנאשם, נראה בעיני כי התהפכו היוצרות וכי מושכלות יסוד ראשוניים ובסיסיים בהליך הפלילי השתכחו מעיני ההגנה.

21. אתיחס לטענות לגופן; אשר לטענה כי הנאשם לא היה מודע לרכיבי יסודות העבירה; מדובר בטענה שסוטה באופן מהותי מהעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן בהן הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון עליו הסכימו הצדדים ובמסגרתו הורשע בדיון. כידוע טענות של העדר מודעות לעובדות ולנסיבות ביצוע העבירה הן טענות שראויות להתברר בשלב שמיעת ראיות ולא בשלב הטיעונים לעונש. הטענות להיעדר מודעות, לא זו בלבד שנשמעו בשלב דיוני לא מתאים, אלא שגם כעת הן נשמעות ללא ביסוס ראיתי. אייל, המתלונן בתיק, שהוזמן כעד אופי מטעם ההגנה העיד על כך שהנאשם היה נגיש וחשוף בעבודתו בעסק לרכוש (כסף) וכי לא הסתבך בגניבה או במעשים דומים במהלך תקופת עבודתו שם. כך גם העיד אייל על מסירותו ומקצועיותו של הנאשם בתקופה שהנאשם עבד בעיסקו. אולם, אייל לא נשאל, וממילא לא העיד, על נסיבות נטילת מפתחות הרכב או עובדות המקרה דנן. בנסיבות אלה, לא ברור לי כיצד ניתן לבסס אחריות מופחתת, כזו שבוצעה על דרך עצימת עיניים או מודעות מופחתת למעשים, על בסיס עדות האופי של אייל.
22. יתרה מזאת, הטענה להיעדר מודעות לחלק מרכיבי העבירה היא טענה חלשה עד מאד במקרה זה. זאת לנוכח גרסתו של הנאשם מול שירות המבחן, שהרי גם שם הודה הנאשם כי היה מודע לאי חוקיות מעשיו והשלכותיהם וכי המעשה בוצע ככל הנראה לצורך הונאת ביטוח, גרסה שיש בה כדי להעלות תמיהות ותהיות ביחס לעדותו של אייל, אך אינה פוטרת את הנאשם מאחריותו למעשים המיוחסים לו.
23. אשר לעתירה לחזרה מהודאתו: סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע לאמור; "(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. (ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שישודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות".
24. המחוקק הותיר את הכללים לחזרה מהודיה לשיקול דעת בית המשפט. במרוצת השנים יצקה הפסיקה תוכן וצורה לאותם "נימוקים מיוחדים שיירשמו". ככלל וכנקודת מוצא הפסיקה קבעה כי יש לאפשר חזרה מהודיה אך ורק בנסיבות חריגות [ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ביום 11.8.20; להלן: "עניין פלוני")]. כך, משום שהליך הפלילי איננו תכנית כבקשת הנאשם. לנאשם זכות לכפור במיוחס לו ולדרוש שהתביעה תעמוד ותישא בנטל ההוכחה, אך ההליך הפלילי איננו משחק אשקוקי של הודאה וחזרה וחזר חלילה (ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה). הפסיקה התייחסה לשלוש עילות מרכזיות המבססות בקשת נאשם לחזרה מהודאה: "באופן פרטני, התייחסה הפסיקה לשלוש עילות מרכזיות - פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג ורצון כן בחשיפת האמת העובדתית. יודגש כי הכללים בנושא זה אינם נוקשים, ורשימת הנימוקים המיוחדים שנידונו בפסיקה איננה סגורה (ראו עניין פלוני, עמ' 7 פסקה 7; ע"פ 6229/07 מופק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2008); ע"פ 3991/04 רגבי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2005))."
25. אני סבור שאף לא אחת מהעילות מתקיימת במקרה דנן. הנאשם וב"כ גם לא הצביעו על עילה קונקרטית שתבסס נימוק משמעותי לבקשה לחזרה מהודאה. הלכה למעשה, עתירת הנאשם לחזרה מהודאה במקרה זה היא על תנאי, שהרי הבקשה לחזרה מהודאה היא, אם לא תתקבל עתירת ההגנה להסתפק בעונש מאסר מותנה וקנס. ככל שעתירתם לעונש תתקבל, הרי שאין עתירה כזו. מכאן נסיק שהבקשה אינה נובעת מהרצון לחשיפת אמת אלא רצון למקסם רווחים או למזער נזקים. בהקשר זה יוער כי עתירתו של הנאשם לחזרה מהודייתו מבוססת לנוכח העובדה שעמדת התביעה לעונש היא למאסר בפועל. יובהר, כי הבקשה לחזרה מהודאה איננה יכולה להיות מבוססת על עדותו של אייל באשר זה לא נשאל כלל על נסיבות המקרה באופן קונקרטי ועדותו בעיקרה היתה עדותו אופי. הלכה למעשה אייל גם לא חזר בו מתלוננתו (עמ' 9 שו' 24-27 לפרוט') ולא מסר גרסה שסותרת את העובדות בהן הודה והורשע הנאשם.

26. לכך יש להוסיף, כי עתירת הנאשם וב"כ לא נשמעו באופן מידי או בסמוך לאחר הצגת ההסדר אלא לאחר כשנה ולאחר שבעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שאינו חיובי וממליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות.
27. בנסיבות אלה, ומשלא נתקיימו הטעמים המיוחדים הנדרשים בדן לחזרה מהודאה, בקשת הנאשם נדחית. הערך המוגן בעבירה ומידת הפגיעה בו
28. העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה חמורה כפי שמעיד עליה העונש המקסימלי שקבע המחוקק בצידה. תכליתה של עבירה זו הגנה על קניינו של הפרט, זכות בסיסית המעוגנת בחוק יסוד. במעשיו פגע הנאשם בקניינו של נפגע העבירה. עבירה מסוג זה מלוות גם בפגיעה בתחושת הביטחון הציבורי (ראו למשל; רע"פ 9269/17 אבו עישה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.1.2018)). לכך יש להוסיף גם את שכיחותה הרבה של עבירה זו במדינת ישראל (רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (14.3.2018)).
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירה
29. לנוכח העובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם כאמור, הרי שמעשיו של הנאשם כללו אלמנטים מובהקים של תכנון מוקדם של ביצוע העבירה. הנאשם נטל את המפתחות מבית העסק, הגיע בשעה מאוחרת לשכונת רמות בית הכרם, נהג ברכב והעבירו לאישה אחרת. לא ניתן לבצע את ההשתלשלות המתוארת בכתב האישום המתוקן ללא תיאום ותכנון מוקדמים.
30. מבחינת הנזק ופוטנציאל הנזק; מחד, מדובר בעבירה ניסיון גניבה ובפועל לא נגרם נזק כלכלי משמעותי אלא נזק מועט יחסית שבא לידי ביטוי בנטילת מערכת השמע והמסך החכם שהיו ברכב. עם זאת, במעשים המתוארים היה טמון נזק פוטנציאלי גדול, אלמלא הרכב לא היה נתפס לפני המחסום. אוסיף, כי אמנם העבירה לא הושלמה אך לא ניתן להתעלם מכך שהרכב הועבר לידי אחרים על ידי הנאשם.
31. אשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; הנאשם לא פעל לבדו ובפועל היו מעורבים נוספים בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. בהקשר זה ב"כ הנאשם טען כי לא הוגש כתב אישום כנגד ע"ת 3 שאף היא היתה מעורבת בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. עם זאת, טענה זו לאכיפה בררנית לא נשענה ולא נתמכה בראיות. ככל שהיה ממש בטענה זו הרי שהיה צריך לתמוך הטענה בחומר ראיות מתאים אף בשלב זה כדי לבסס טענה של אכיפה בררנית.
32. בעניינו של הנאשם לא הוצגו נסיבות מיוחדות או נתונים אישיים אשר עשויים להעיד על העדר הבנה של הפסול בהתנהגותו והתנהלותו או יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה.
33. אשר למדיניות הענישה הנוהגת; מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת רכב בנסיבות דומות, נקבעו בפסיקה מתחמי ענישה שהחלו בעונשי מאסר למשך 8 חודשים ועד לשנתיים מאסר בפועל [אפנה למשל; רע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.3.2017); רע"פ 9963/16 ליברטי נ' מדינת ישראל (22.12.2016); רע"פ 1345/14 אבו הדוואן נ' מדינת ישראל (23.2.2014); רע"פ 2366/10 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (13.4.2010); רע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל (12.4.2010); רע"פ 5749/22 רועי מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 1.9.2022)].
34. נוכח המפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש במקרה זה נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, וזאת תוך שאני נותן דגש בעיקר לעניין עוצמת הפגיעה הפחותה בערך המוגן בשל היעדרו של נזק ממשי, שכן מדובר בעבירת ניסיון והרכב נתפס והוחזר לבעליו.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
35. מחד, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעבירה וחיסכון הזמן השיפוטי היקר שנחסך בעקבות כך. כך גם יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הבעת החרטה ותחושת הבושה אותן הביעה הנאשם בפני שירות המבחן. על כך יש להוסיף את גילו המתקדם של הנאשם, בן 57, ומצבו הבריאותי, זאת על אף שלא הוצגו בפני מסמכים רפואיים רלבנטיים התומכים בטענותיו. אולם, לנוכח גילו של הנאשם והאמור בתסקיר שירות מבחן, אני מוצא לתת משקל גם לטענות בדבר מצבו הבריאותי.
- כך גם אין חולק שעונש מאסר עשוי לפגוע בנאשם ובפרנסתו. עם זאת, מידת הפגיעה במקרה דנן איננה חורגת מגדר הרגיל. כך למשל, אין מדובר בנאשם אב לקטינים או בעל נסיבות משפחתיות ייחודיות.
- בנוסף, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה, זאת גם אם אין לזקוף לחובתו של אף צד את התמשכות ההליכים.
36. מנגד, יש לזקוף לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי המכביד. מדובר בנאשם שהוטלו עליו עונשי מאסר לתקופות ממושכות ולאחר הפסקה ארוכה וממושכת חזר להסתבך בפלילים. יצוין כי אמנם עברו של הנאשם יישן אך מדובר בעבר רלבנטי עד מאד. רוב רובן של הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בעבירות רכוש וגניבה.

לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם סירב להשתתף בהליך טיפול, על אף שהוצע לו. משמעות הדברים היא שגורמי סיכון רבים הטמונים אצל הנאשם גם כעת, לא עובדו ולא טופלו.

כך גם יש לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שבמסגרת דברו האחרון, וככל הנראה לנוכח עמדת המאשימה והמלצות התסקיר, הנאשם עתר לחזור מהודאתו ולא הביע חרטה על מעשיו.

37. באיזון השיקולים מכאן ומכאן, אני מוצא להעמיד את העונש המתאים בחלק התחתון של המתחם, כך שעל הנאשם ייגזרו 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

38. לנוכח המפורט לעיל, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרו (ככל שהיה עצור בתיק זה ובהתאם לרישומי שב"ס).

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות רכוש מסוג פשע וזאת בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;

ג. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות רכוש מסוג עוון וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;

ד. מטיל קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 10.2.25. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

תשומת לב הנאשם:

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

39. אציין כי התביעה עתרה להטיל על הנאשם רכיבי ענישה נוספים, בדמות פסילת רישיון נהיגה ועוד, אך לאחר שנתתי דעתי לכך ובנסיבות העניין לא מצאתי לקבל את עתירתה.

40. גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.